

علاقه‌مندان به والیبال به رفتارهای عجیب کاپیتان تیم ملی واکنش نشان دادند

مقابله با «معروف سالاری»!

محمد ترکاشوند معتقد است فریادهای سعید معروف سر بازیکنان دلیل شکست به صربستان بود

صفحه ۱۴

حذف پست ریاست جمهوری به نظام صدمه می‌زند

ابوطالبی، مشاور سیاسی رئیس‌جمهوری می‌گوید قانون اساسی ابهام‌های دیگری دارد که باید برطرف شود

صفحه ۳

ریات نجاتبخش برای کودکان فلج مغزی

گفت‌وگو با ۲ درمانگر داوطلب بیمارستان «نورافشار» که سبکی خاص برای درمان دارند

صفحه ۱۳

خانه‌ای که بوی خون می‌دهد

گزارش «شهروند» از خانه شاهرخ و سمیه ۲۲ سال پس از جنایت

صفحه ۱۰

www.shahrvand-newspaper.ir

دوشنبه ۹۷.۳.۲۸

۴ شوال ۱۴۳۹ | 18 June 2018

سال ششم | شماره ۱۴۲۷

۱۶ صفحه | ۵۰۰ تومان

شهروند

شورش جادوگر علیه دلالان

در خواست علی کریمی برای خریدن اجناس گران با حمایت چهره‌ها و مردم مواجه شد. در «شهروند» به این کمپین و تأثیرات آن پرداخته‌ایم

لطفا همتون این پست بزارید تو پیجتون...
ما اماه چیزی از بازار نخوریم نه ما...
ماشین نه هر چیزی که گرون...
بیاید واسه به بار همه با هم اتحاد کنیم و چیزی نخوریم مثل بقیه کشور...
چیزی گرون میشه نمیخون تا ما...
بشن جنسارو ارزون کنن...
ایرانی هستی این پست...
این حمایت کنید تا دست دمن و دزدا بیره از این مملکت...

لطفا همتون این پست بزارید تو پیجتون...
ما اماه چیزی از بازار نخوریم نه ما...
ماشین نه هر چیزی که گرون...
بیاید واسه به بار همه با هم اتحاد کنیم و چیزی نخوریم مثل بقیه کشور...
چیزی گرون میشه نمیخون تا ما...
بشن جنسارو ارزون کنن...
ایرانی هستی این پست...
این حمایت کنید تا دست دمن و دزدا بیره از این مملکت...

لطفا همتون این پست بزارید تو پیجتون...
ما اماه چیزی از بازار نخوریم نه ما...
ماشین نه هر چیزی که گرون...
بیاید واسه به بار همه با هم اتحاد کنیم و چیزی نخوریم مثل بقیه کشور...
چیزی گرون میشه نمیخون تا ما...
بشن جنسارو ارزون کنن...
ایرانی هستی این پست...
این حمایت کنید تا دست دمن و دزدا بیره از این مملکت...

یادداشت

ورزش؛ الگویی برای زندگی

شناخته‌شده است و با تمام توان می‌کوشد بر تیم کشورش پیروز شود و هیچ‌کس هم این دو مربی را خائن خطاب نخواهد کرد. اتفاقاً آنان در پیروزی شدن بر تیم کشورشان جدی تر هستند تا مبادا مورد اتهام قرار گیرند. اگر ورزش یک جنگ بود، چنین افرادی که در خدمت کشور دیگر درمی‌آمدند، خائن محسوب شده و مستحق اعدام بودند، ولسی می‌بیمیم که مطلقاً چنین چیزی در ورزش نیست. چه بسا شکستی که می‌خوریم از تیمی باشد که مربی آن یک هموطن ما است و نیز چه بسا پیروزی ما به واسطه مربی‌ای باشد که شهروند تیم مقابل و شکست خورده است، بنابراین پیروزی و شکست در ورزش هیچ ربطی به شکست و پیروزی در جنگ ندارد. اتفاقاً ورزش آمده است تا جایگزین جنگ شود و اگر روحیه و غریزه مبارزه جویی در بشر وجود دارد، آن را به جای جنگ و خرابی و کشتار همونوعان خود، در میدان ورزشی تخلیه و رقابت را جایگزین ستیز کند. ورزش و رقابت ورزشی یک جنگ نمایشی مثل هر نمایش دیگر است

و نه واقعی. همه اتفاقات در حد نمایش است و هنگامی که تمام شده، کشته‌شده‌های نمایش زنده می‌شوند! و همه اعم از قاتل و مقتول در نمایش، با یکدیگر دست می‌دهند و پایان رقابت و آغاز رفاقت را اعلام می‌کنند.

ورزش نه تنها جنگ نیست، بلکه میدانی برای رفع همه تعیض‌هاست. کشورهای فقیر و غنی، نژادهای گوناگون، ادیان مختلف، جنسیت‌های متفاوت، همه و همه در کنار هم و بدون تمایز با یکدیگر رقابت می‌کنند و مقررات سخت علیه هر گونه تعیضی اعمال و اجرا می‌شود. ورزش نه تنها علیه تعیض، بلکه علیه قلب و دوپیگ نیز هست. ولی یکی از مهمترین ارکان ورزش، قواعد روشن و داوری بی‌طرف است. اگر در زندگی سیاسی خود همین قواعد را رعایت کنیم، بسیاری از مشکلات اجتماعی و سیاسی حل خواهد شد.

جذابیت‌های ورزش دقیقاً متأثر از ویژگی‌های ذکر شده در بالاست. اگر سیاست و زندگی اجتماعی نیز تابع این قواعد و نظرات‌ها شوند، به همان زیبایی ورزش خواهند شد.

این روزها که جام جهانی فوتبال در جریان است، بیش از پیش با مقوله روح ورزش و نقش آن در هویت‌بخشی ملی مواجه هستیم. از این نظر توجهات به تبعات شکست و پیروزی در ورزش و تأثیرش بر این هویت ملی جلب شده است. آیا ورزش جنگ است که شکست در آن به منزله تحقیر تیم و ملت شکست‌خورده تلقی شود؟ به طور قطع چنین نیست. چرا؟ به یک علت ساده که اکنون هم در فوتبال و هم در والیبال ایران شاهد آن هستیم. دیروز تیم والیبال ایران در مسابقات لیگ ملت‌های والیبال در برابر تیم صربستان مسابقه می‌داد و مربی تیم ایران نیز یکی از والیبالیست‌های قدیمی صربستان بود. او در واقع به صورت حرفه‌ای در خدمت تیم ایران و علیه تیم کشورش فعالیت می‌کند و هیچ احساسی هم وجود ندارد که بخواهد در جریان هدایت تیم ایران قلب کرده و علیه ایران و به نفع کشور خودش اقدامی انجام دهد. چند روز دیگر نیز باید در جام جهانی برابر پرتغال بازی کنیم که مربی تیم فوتبال ما یک پرتغالی مشهور و

کاربران راضی و ناراضی از برنامه جدید رامبد جوان

قاچ قاچ خندوانه برای جام جهانی

صفحه ۱۵

برنده تندیس جوان برتر سازمان جوانان جمعیت هلال احمر:

تندیس تقدیم به کودکان کرمانشاه

صفحه ۵

امیر عابدزاده در گفت‌وگو با «شهروند»:

پدرم هم مقابل یوگسلاوی بازی نکرد

صفحه ۱۵

گزارشی درباره «ماکسیم» رقیب خارجی اسنپ و تپسی که به خواسته‌هایتان نه نمی‌گوید

تاکسی روسی

در خیابان‌های ایران!

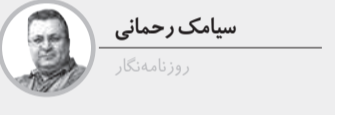
صفحه‌های ۸ و ۹

نگاه

علی کریمی را این هود جامعه ماست؟

که نمی‌تواند خوب از کلمات استفاده کند. برای همین همه انرژی و جذابیت حرف‌هایش از شورش نهفته‌شان می‌آمد. استقبالی که از درافتادن با قدرت می‌کرد، اما بی‌سیاستی می‌توانست کار دستش بدهد. اتفاقی که در تقابل او با فدراسیون فوتبال شاهد بودیم. این که برای ادعاهایش سند و مدرک کافی نداشت. این که برای برنده شدن مقابل محمدرضا ساکت نایب‌رئیس و دبیر فدراسیون فوتبال نمی‌توانست حرف‌های خوبی بزند. او در محکمه‌ای که در برنامه نود تشکیل شد و به انتقاد از سیاست‌های فدراسیون و فساد حاکم بر آن پرداخت بازنده نبود اما همه هزینه را از وجه‌اش پرداخت کرد. این که مردم دوستش داشتند و قبولش داشتند.

درگیری فرساینده او با کی‌روش را هم نباید موفقیت‌تبار توصیف کرد. او حتی میلیون‌ها نفر را با خود و علیه کی‌روش همراه کرده باشد، در استانه جام جهانی کمکی به تیم ملی نکرده است. اگر هواداران احساساتی فوتبال متوجه نباشند، خودش باید فهمیده باشد که گلاویزشدن با سرمربی تیم ملی قبل از تورنمنتی مثل جام جهانی تا چه اندازه از تدبیر به‌دور است.

سیامک رحمانی روزنامه‌نگار

جادوگر! از لقبش هم پیداست که با بازیکن معمولی طرف نیستیم و طرف نبودیم. نه در زمین که با تکنیک بی‌بدلیش، در لباس باشگاهی و ملی هواداران را از تماشای فوتبال سیراب می‌کرد و نه بیرون زمین. واقعیت هم این است که او محبوبیت فوق‌العاده‌اش را تنها مدیون جادویش با توپ فوتبال نیست. محبوبیتی که می‌شود گفت با هیچ‌یک از فوتبالیست‌های هم‌نسلس و حتی با نسل بعد قابل مقایسه نیست. کریمی از همان آغاز فوتبال حرفه‌ای‌اش نشان داد که بازیکن متفاوتی است. عصبانی که به فوتبال ناب و غریزی‌اش می‌آمد. ترکیب جادوی زمین چمن و باغی‌گری بیرون از آن، چنان بود که دل بسیاری را برد. او تبدیل شد به اسطوره. ستاره کم‌حرفی که هروقت دهان باز می‌کرد، ممکن بود کسی را با خاک یکسان کند. بازیکنی که به نظر می‌رسید زیر بار زور نمی‌رود، با ریساکاری رایج فضای فوتبال و جامعه ایرانی و با مدح و ثنایی که همه اظهار می‌کردند تا قاپ مدیران را در دست نگه دارند، میانه ندارد. بازیکنی که حرف رسمی و مزورانه نمی‌زند و جانماز آب نمی‌کشد. در جامعه‌ای که اخلاقیات مثل برف در ظهر تابستان در حال ذوب‌شدن است، چنین منش و کارا کتری فوق‌العاده بود و او تبدیل شد به قهرمان. قهرمانی که در بلندمدت نشان داد چیزی برای پنهان کردن ندارد و قرار نیست از نمد شهرت و اعتبارش برای خود کلاه می‌فراهم کند. رفتارش قدسی نبود و دوستداران جدی فوتبال و خبرنگاران همه لحظه‌هایی را سراغ داشتند که او با ضعف‌های معمول یک فرد معمولی رفتار کرده، اما این لکه‌ها آن قدر نبودند که محبوبیت او را از سکه بپندازند.

مدتی که از حضور کریمی در میادین فوتبال گذشت، چهره اجتماعی او پررنگ‌تر شد. ابراز نظرهاش و انتقادهایش همچنان برای هوادارانش که فقط هم پرسپولیسی‌ها نبودند، جذابیت داشت. مقبولیت‌اش نزد چهره‌های فرهنگی - اجتماعی هم باعث می‌شد هر حرکت و رفتارش سریع بازتاب پیدا کند و تأیید و تکثیر شود. کریمی داشت تبدیل می‌شد به مصلح اجتماعی. کسی که در مورد مشکلات مردم بی‌تفاوت نبود و از هزینه‌دادن ابایی نداشت، اما اظهار نظر‌های او همیشه در اوج نبود. پست‌های گهگاهی‌اش در فضای مجازی و لحن گاه عامیانه و گاه سخیف‌اش نشان می‌داد که بیشتر به غریزه سرکش‌اش متکی است تا مشورت با صاحب‌نظران و متخصصان. کریمی منکر این واقعیت نیست

کریمی که قبل از این هم بارها در حمایت از فعالان مدنی و در حمایت از توسعه اجتماعی - سیاسی اظهار نظر کرده و عده‌ای را علیه خود شورانده و حتی در حساس‌ترین روزها کنار معترضین قرار گرفته، حالا، بار دیگر با راندناختن کمپین می‌خواهد به جنگ گرانی کمرشکن برود. کمپین «من - نمی‌خرم» که او بنی‌اش شده، قرار است شهروندان را تشویق به خریدن اجناسی کند که گران شده‌اند و واکنشی باشد به افزایش وحشتناک قیمت‌ها در هفته‌های اخیر، فارغ از این که گرانی شامل بسیاری از کالاهاست و تنها شامل خودروی پلانی نمی‌شود و عملاً ممکن است تحریم مایحتاج خوراکی و روزانه ممکن نباشد، امروز واکنش‌ها به اکت کریمی را می‌توان به دودسته تقسیم کرد. آنها که ستایش‌اش می‌کنند و می‌گویند بالاخره کسی بود که درد مردم را بفهمد و این طوری شاید وضع تکلیفی بخورد و کسانی که می‌گویند او این‌بار به جدول زده، بی‌خاش نمی‌گیرد و کمپین بی‌فایده‌اش باز هم کمی دیگر از اعتبار او را هزینه خواهد کرد.

هر چه باشد، سوال این است که کریمی تا کجا می‌خواهد جلو برود و در نقش رابین هود به طرح دغدغه‌هایش بپردازد. این فعالیت‌ها سرانجام طومار جادوگر را در هم خواهد پیچید یا قرار است او نقش پررنگ‌تری در ساحت جامعه ایفا کند؟ سئوالاتی که بعید است خود علی هم پاسخی برایشان داشته باشد.

سر خط

آهوها و آدم‌ها در محاصره شعله‌های سوزان

چند روایت از محیط‌زیست خوزستان

سکه‌های پتان را اوراق کنید

خریداران سکه‌های پیش‌فروشی می‌توانند حواله‌شان را معامله کنند

فریاد اعتراض در ایرانشهر

پرونده تجاوز به زنان و دختران ایرانشهری پس از اظهار نظر پزشکی قانونی بررسی می‌شود

لمس نکن، دست نده، حرف نزن!

همه کارهایی که در جنوب شرق آسیا نباید بکنید

با طوفان و رعدوبرق چگونه برخورد کنیم

از تجهیزاتاتی که رسانای جریان الکتریسیته هستند استفاده نکنید و در صورت وقوع رعدوبرق از آنها دوری کنید

مرگ نهنگ خلبان آتش جنگ با پلاستیک را شعله‌ور کرد

در هر دقیقه یک ماشین جمع‌آوری زباله وارد آقیانوس می‌شود

پارادوکس آقا تختی در تهران بر ترافیک ۹۷

بهرام توکلی و امیر جدیدی با افسانه ما چه خواهند کرد؟

شهروند

گلش مثلاً تمیز بود تماشاگرش عالی بودن بر تقال دان زادان دادن

صفحه ۱۶